

Capitolul I Societăți comerciale

I. Anularea hotărârii adunării generale a acționarilor. Consemnarea votului negativ în procesul-verbal de ședință

Legea nr. 31/1990, republicată, art. 130- art. 132

Motivarea instanțelor, cum că dispozițiile art. 129 din Legea nr. 31/1990 nu sunt imperative, este eronată, întrucât, potrivit textului de lege menționat, hotărârile adunării generale se iau prin vot deschis. În mod excepțional, votul secret este obligatoriu, oricare ar fi prevederile actelor constitutive, pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Prin încălcarea art. 129 din Legea nr. 31/1990, republicată, nu se poate reține că neconsemnarea de către reclamanta acționară că a votat contra în procesul-verbal de ședință ar fi motiv de nulitate absolută, această situație derivând din modul nelegal cum s-a hotărât notarea măsurilor luate de către pârâtă.

Decizia nr. 1690 din 11 martie 2005

Prin acțiunea înregistrată la data de 24 aprilie 2003, reclamanta S.I.F. B. Arad a chemat în judecată pe pârâta SC C.S. SA Oradea, cerând anularea hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor din 28 februarie 2003, privind modificarea art. 11 din statutul societății și aprobarea Regulamentului de vânzare-cumpărare a acțiunilor.

În susținerea cererii, reclamanta a arătat că prin hotărârea luată la data de 28 februarie 2003, s-au încălcat dispozițiile art. 94 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind egalitatea în drepturi a acționarilor din societatea comercială precum și art. 98 alin. (1) din aceeași lege privind libera circulație a acțiunilor, în condițiile neexercitării dreptului de preempțiune de către acționari.

Potrivit art. 11 alin. (2) din statut, prin textul modificat, se arată că cesiunea părților între acționari este liberă, dar afirmația este contrazisă de Regulamentul de vânzare, prin impunerea unui preț obligatoriu legat de nedepășirea valorii ce va rezulta din calculul activului net corectat per acțiune, impunere care are caracter abuziv și este de natură să lezeze dreptul oricărui acționar cedent de a-și vinde acțiunile în condițiile cererii și ofertei, chiar dacă societatea emitentă este de formă închisă.

Prin întâmpinare, pârâta a ridicat excepția inadmisibilității acțiunii, având în vedere dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, întrucât reprezentantul reclamantei, deși a votat contra, nu a cerut să se consemneze acest fapt în procesul-verbal al adunării generale.

Tribunalul Bihor, Secția comercială și de contencios administrativ, prin sentința nr. 824 din 16 martie 2004, a respins acțiunea ca inadmisibilă.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut ca întemeiată excepția ridicată de pârâtă, întrucât reprezentantul reclamantei, deși a votat contra, nu a cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal, fiind încălcate dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 coroborat cu art. 109 alin. (2) C. proc. civ. care prevede că sesizarea instanței se poate face numai după îndeplinirea procedurii prealabile.

Împotriva soluției instanței de fond a promovat apel reclamanta, criticile vizând modul cum a fost soluționată excepția inadmisibilității cererii, susținând că instanța avea obligația să coroboreze prevederile art. 131 alin. (2) cu prevederile art. 129 din Legea nr. 31/1990.

Cum societatea pârâtă a încălcat această prevedere imperativă, stabilindu-se arbitrar votul secret pentru aprobarea unui regulament de circulație a acțiunilor, nu se pot aplica prevederile legale ce sancționează lipsa mențiunii „împotrivă” deoarece votul secret presupune imposibilitatea exteriorizării voinței.

În cauză este dovedit că votul reclamantei a fost „împotrivă”, deoarece în procesul-verbal se consemnează existența voturilor împotriva.

Curtea de Apel Oradea, Secția comercială și de contencios administrativ, prin decizia civilă nr. 75 C din 25 mai 2004, a respins apelul ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de control judiciar a arătat că reprezentantul apelantei, deși a fost prezent și a solicitat unele modificări ale Regulamentului de vânzare-cumpărare acțiuni, iar propunerile

acestui au fost acceptate, nu a solicitat să se facă și mențiunea că a votat împotriva.

De asemenea, s-a reținut că, deși regula stabilită prin art. 129 din Legea nr. 31/1990 este aceea că hotărârile A.G.A. se iau prin vot deschis, nimic nu împiedică ca acționarul să stabilească, ca modalitate de votare, votul secret atunci când se apreciază că interesele societății o cer, iar consemnarea unor voturi împotriva în procesul-verbal nu creează certitudinea că unul dintre acestea a aparținut apelantei.

Pârâta a declarat recurs, criticile făcând referire la aspecte de nelegalitate, prin invocarea dispozițiilor art. 304 pct. 7, 8, 9 și 10 C. proc. civ. susținând că, deși instanța de apel a reținut consemnarea în procesul-verbal a existenței unor voturi împotriva, a menținut soluția de respingere ca inadmisibilă a cererii, ignorând faptul că legea nu dispune asupra modului de inserare a mențiunii „împotriva” în procesul-verbal.

De asemenea, pârâta a criticat și modul în care au fost interpretate dispozițiile art. 129 din Legea nr. 31/1990 care la alin. (1) stabilește expres că hotărârile adunării generale se iau prin vot deschis.

Recursul este fondat.

În conformitate cu prevederile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale „hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte în adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul verbal al ședinței”.

Astfel, legiuitorul a stabilit că este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții pentru ca acționarul unei societăți comerciale pe acțiuni să poată ataca cu acțiunea în anulare hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv să voteze împotriva și să solicite consemnarea acestui vot negativ în procesul verbal de ședință.

Acțiunea în anulare reglementată de art. 131 din Legea nr. 31/1990 privește atât cauzele de nulitate relativă, cât și cele de nulitate absolută. Cauzele de nulitate relativă pot fi invocate în condițiile art. 131 alin. (2) din lege.

Excepția inadmisibilității cererii motivat de faptul că nu s-a îndeplinit una din cerințele legale de bază, nu s-a votat împotriva și nu s-a cerut consemnarea în procesul verbal al ședinței este, de fapt, o nulitate relativă.

Motivarea instanțelor, cum că dispozițiile art. 129 din aceeași lege nu sunt imperative, este eronată, întrucât, potrivit textului de lege menționat, hotărârile adunării generale se iau prin vot deschis. În mod excepțional, votul secret este obligatoriu, oricare ar fi prevederile actelor constitutive, pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Față de această dispoziție imperativă, societatea pârâtă a încălcat legea, când a hotărât ca rezultatul dezbaterilor să fie consemnat prin vot secret.

Prin încălcarea acestui text de lege nu se poate reține că neconsemnarea de către reclamanta acționară că a votat contra în procesul-verbal al ședinței ar fi motiv de nulitate absolută, această situație derivând din modul nelegal cum s-a hotărât notarea măsurilor luate.

De altfel, așa cum rezultă din procesul-verbal al ședinței au existat voturi împotriva în procent de 9,9% și nimic nu demonstrează că recurenta pârâtă nu și-a conservat dreptul de a bloca hotărârea, astfel că hotărârea a fost dată cu aplicarea greșită a legii, fiind soluționată numai pe excepție fără a se intra pe fondul pricinii și în consecință, recursul a fost admis, decizia și sentința au fost casate iar cauza a fost trimisă spre soluționare tribunalului.

2. Societate comercială. Anularea hotărârii adunării generale a acționarilor. Conversie creanțe în acțiuni. Norme derogatorii de la dreptul comun privind circulația valorilor mobiliare

O.U.G. nr. 8/2003, art. 14 alin. (8)¹⁾
Legea nr. 31/1990, art. 122 alin. (2)²⁾

Prin art. 17 din Legea nr. 137/2002 și art. 14 alin. (8) din O.U.G. nr. 8/2003 se stabilește un mod și o procedură atipică de majorare a capitalului social prin conversia în acțiuni a unor creanțe provenind din utilități, procedură ce derogă de la dreptul comun

¹⁾ Ar. 14 a fost abrogat de art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 26/2005 privind abrogarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea înlesnirilor la plata obligațiilor bugetare restante (M. Of. nr. 296 din 8 aprilie 2006.)

²⁾ Art. 123 alin. (2) din Legea nr. 31/1990, în urma republicării ei în M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004.

definit de art. 205 și urm. din Legea nr. 31/1990 și O.U.G. nr. 28/2002. Conversia creanțelor celor doi furnizori de utilități în acțiuni, în proporție de 100% conform art. 14 alin. (8) din O.U.G. nr. 8/2003, lipsește de conținut dreptul de preferință, normele fiind derogatorii de la dreptul comun.

Decizia nr. 3669 din 16 iunie 2005

Prin acțiunea înregistrată la 26 ianuarie 2004, reclamanta B.I.L. N. – Cipru, a solicitat, în contradictoriu cu SC U.S.G. SA Rm. Vâlcea, anularea hotărârilor A.G.E.A. SC U.S.G. SA din 13 noiembrie 2003, ca nelegale și netemeinice.

În motivarea cererii, arată că hotărârile adoptate de A.G.E.A. la data de 13 noiembrie 2003, o prejudiciază în calitate de acționar, întrucât convocarea s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor imperative privind fixarea datei de referință prevăzută de art. 2 alin. (1) pct. 9 din O.U.G. nr. 28/2002, aprobată prin Legea nr. 525/2002, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (3) din Instrucțiunile C.N.V.M. nr. 8/1996.

Astfel, se arată că pârâta SC U.S.G. SA este o societate deținută public, acțiunile sale fiind tranzacționate pe piața valorilor mobiliare și, ca urmare, se află sub incidența reglementărilor speciale privind aceste societăți, introduse prin O.U.G. nr. 28/2002, aprobată prin Legea nr. 525/2002, ca și sub cele emise de C.N.V.M., ce constituie norme speciale în raport cu prevederile Legii nr. 31/1990, ce reprezintă dreptul comun în materie.

Dispozițiile art. 2 alin. (1) pct. 9 din O.G. nr. 28/2002 prevăd că data de referință este data calendaristică stabilită de C.A., care servește la identificarea acționarilor ce participă la adunarea generală, votează în cadrul acesteia și beneficiază de dividend, stabilind că data de referință trebuie să fie ulterioară publicării convocării adunării generale a acționarilor.

Se mai susține că, potrivit prevederilor art. 4 alin. (3) din Instrucțiunile C.N.V.M. nr. 8/1996, data înregistrării deținătorilor de valori mobiliare menționată la alin. (1), este data de referință prevăzută la art. 122 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 și va fi ulterioară datei de publicare prin presă a convocării adunării generale.

Or, data de referință fixată prin convocarea adunării și publicată în M. Of. nr. 2830 din 11 noiembrie 2003, a fost la 7 noiembrie 2003, în timp ce publicarea convocării s-a făcut la data de 11 noiembrie 2003, fiind astfel încălcate dispozițiile imperative ale legii, ceea ce atrage

nulitatea absolută a hotărârii adoptate în adunarea generală respectivă.

Se mai arată că, la convocarea adunării generale extraordinare a acționarilor SC U.S.G. SA din 13 noiembrie 2003, au fost încălcate dispozițiile art. 212 din Legea nr. 31/1990, întrucât textul convocării nu cuprinde mențiunile prevăzute imperativ de lege, iar adunarea generală extraordinară nu a hotărât în privința suprimării dreptului de referință al acționarilor.

Totodată, se susține că hotărârile adunării generale extraordinare a acționarilor SC U.S.G. SA din 13 noiembrie 2003, sunt adoptate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art. 117 alin. (3) și (7) din Legea nr. 31/1990, întrucât convocarea adunării nu menționează explicit problemele ce urmau a fi dezbătute.

Hotărârea din 13 noiembrie 2003, adoptată de adunarea generală extraordinară a SC U.S.G. SA este nelegală și pentru faptul că, convocarea adunării în care s-a hotărât modificarea actului constitutiv nu cuprinde propunerea textului de modificare a acestuia, încălcându-se astfel dispozițiile imperative ale art. 117 alin. (8) din Legea nr. 31/1990.

Se mai susține că, hotărârile adunării generale extraordinare din 13 noiembrie 2003, au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor art. 120 din O.U.G. nr. 28/2002, care prevăd dreptul la informare a investitorilor.

Pentru dovedirea susținerilor sale reclamanta a depus la dosar M. Of. al României, partea a IV-a, nr. 2830 din 11 noiembrie 2003, în care a fost publicată convocarea adunării generale a acționarilor SC U.S.G. SA Vâlcea, precum și M. Of. al României, partea a IV-a, nr. 18 din 6 ianuarie 2004, în care a fost publicat actul adițional, la actul constitutiv al SC U.S.G. SA Vâlcea.

Pârâta, prin întâmpinare, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntețiată, întrucât convocarea adunării generale extraordinare a acționarilor s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003, privind simularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare și H.G. nr. 1249/2003, astfel cum rezultă chiar din textul convocării, iar potrivit acestor dispoziții legale, creanțele furnizorilor de utilități, reprezentând contravaloarea facturilor, inclusiv majorările de tarif datorate și neachitate până la data de 30 noiembrie 2002 de către societățile care se privatizează, se convertesc în acțiuni, iar acțiunile rezultate, se transferă A.P.A.P.S. pentru a fi vândute într-un pachet comun și la același preț pe acțiune, cu vânzarea pachetului de acțiuni deținut de această autoritate.

Societățile care beneficiază de aceste prevederi legale au fost stabilite prin H.G. nr. 1249/2003, prin care au fost prevăzuți și furnizorii ale căror creanțe se convertesc în acțiuni și proporția în care se realizează această conversie.

Mai arată că atât prin O.U.G. nr. 28/2002, cât și Legea nr. 147/2002, s-a stabilit un regim derogatoriu de la dispozițiile legale privind convocarea, iar operațiunile de majorare a capitalului social efectuate în baza dispozițiilor legale privind conversia creanțelor în acțiuni, sunt exceptate de la prevederile O.U.G. nr. 8/2003, privind valorile mobiliare.

Pe de altă parte, în textul convocării sunt cuprinse mențiunile expres prevăzute de lege, iar din textul publicat în M. Of., rezultă că această convocare s-a făcut în baza dispozițiilor art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003, în care sunt prevăzute atât societățile comerciale ce beneficiază de dispozițiile privind conversia, cât și societățile furnizoare de utilități, ale căror creanțe se convertesc și proporția în care aceste creanțe vor fi convertite.

Se mai susține că, potrivit dispozițiilor art. 61-62 din Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale, hotărârile privind modificarea actului constitutiv pot fi atacate cu opoziție, care se depune la O.R.C., în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii sau a actului adițional, iar această opoziție nu a fost formulată de reclamantă.

Pârâta a invocat și lipsa calității procesuale active a reclamantei, în condițiile în care aceasta nu a făcut dovada calității sale de acționar al SC U.S.G. SA.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta a reiterat susținerile făcute din cererea introductivă, anexând totodată extrasul de cont din 7 noiembrie 2003, prin care face dovada calității sale de acționar al pârâtei, cu un număr de 200 acțiuni.

Prin sentința nr. 349/ C din 25 martie 2004, Tribunalul Vâlcea, secția comercială, a respins acțiunea în anulare formulată de reclamantă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, invocată de pârâtă, prima instanță a constatat că aceasta este neîntemeiată, întrucât reclamanta a făcut dovada calității sale de acționar al pârâtei, la care deține un număr de 200 acțiuni.

Pe fondul cauzei, instanța de fond a reținut că acțiunea reclamantei este neîntemeiată pentru următoarele considerente: potrivit

prevederilor art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003, creanțele furnizorilor de utilități, reprezentând contravaloarea facturilor, inclusiv majorările de tarif datorate și neachitate până la data de 30 noiembrie 2002, de către societățile comerciale care se privatizează, se convertesc total sau parțial în acțiuni, iar majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente, calculate și neachitate furnizorilor de utilități, se anulează. În situația în care sumele nu se convertesc inițial, diferența se eșalonează pe o perioadă de până la 5 ani. Acțiunile rezultate în urma reconversiei prevăzute la alin. (1), vor fi transferate, în termen de 5 zile de la aprobarea conversiei, pe bază de protocol, A.P.A.P.S., în vederea vânzării acestora într-un pachet comun și la același preț pe acțiune, cu vânzarea pachetului de acțiuni deținut de acesta.

Ulterior, prin anexa la hotărârea privind aprobarea lipsei societăților comerciale din portofoliul A.P.A.P.S., care beneficiază de prevederile art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003, s-a stabilit că SC U.S.G. SA Govora, beneficiază de conversia în acțiuni a creanțelor E. și D., în proporție de 100 %.

Dispozițiile legale menționate mai sus sunt derogatorii de la dreptul comun privind circulația valorilor mobiliare, instituit prin O.U.G. nr. 28/2002, cu modificările ulterioare, și stabilesc norme speciale, în ceea ce privește data de referință, care, în această situație, este stabilită prin lege.

Totodată, prin inserarea în cuprinsul textului convocării al referirilor la actele normative menționate, care au fost publicate în M. Of., au fost descoperite toate elementele la care face referire art. 117 din Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale și care au menirea finală de a asigura informarea corectă a acționarilor. Prin aceleași norme legale a fost înlăturat dreptul de preferință al acționarilor, adunarea generală extraordinară a acționarilor neputând aprecia, în nicio modalitate, asupra acestui aspect, iar textul actului adițional de modificare a actului constitutiv trebuia să reflecte necondiționat modificările în structura acționariatului introduse prin aceleași dispoziții legale, nefiind necesară redarea în cuprinsul convocării a textului actului adițional.

Examinând hotărârea prin care a fost aprobat actul adițional, la actul constitutiv al SC U.S.G. SA Govora, publicat în M. Of., partea a IV-a, nr. 18 din 6 ianuarie 2004, prima instanță a constatat că respectă întru-totul dispozițiile legale cuprinse în art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003 și anexa la H.G. nr. 1249/2003, astfel încât criticile formulate de reclamantă sunt nefondate.

Față de această situație, s-a constatat că atât convocarea adunării generale extraordinare din 13 noiembrie 2003, cât și hotărârea prin care s-a adoptat actul adițional, la actul constitutiv, de modificare a capitalului social, s-a făcut cu respectarea prevederilor legale cuprinse în art. 14 din O.U.G. nr. 8/2003 și H.G. nr. 1249/2003, care reprezintă norme speciale derogatorii de la dreptul comun, atât în ceea ce privește data de referință și dreptul de preferință al acționarilor, cât și în ceea ce privește modalitatea de convocare a adunării generale extraordinare.

Instanța de fond a mai reținut că, în situația în care reclamanta se consideră prejudiciată, în calitatea sa de acționar, prin modificarea actului constitutiv al societății, este îndreptățită să formuleze opoziție, în baza art. 61-62 din Legea nr. 31/1990.

Pentru aceste considerente, prima instanță a respins acțiunea în anularea hotărârilor A.G.A. din 13 noiembrie 2003, formulată de reclamantă.

Împotriva sentinței nr. 349/C din 25 martie 2004, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, secția comercială și de contencios administrativ, în termen legal, a declarat apel reclamanta B.I.L. București, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin primul motiv de apel, reclamanta susține că, în mod greșit, instanța de fond a reținut că dispozițiile O.U.G. nr. 8/2003 ar fi derogatorii de la dreptul comun, în ceea ce privește data de referință, care în această situație este stabilită de lege. Apelanta reclamantă arată că O.U.G. nr. 8/2003 nu se preocupă, sub nici o formă, de data de referință, astfel că dispozițiile de drept comun citate sunt deplin aplicabile. Intimata a fixat data de referință în mod nelegal, anterior publicării convocatorului, respectiv la 7 noiembrie 2003, publicarea convocării făcându-se la 11 noiembrie 2003, iar data de referință trebuia să fie ulterioară publicării convocării adunării generale a acționarilor potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) pct. 9 din O.U.G. nr. 28/2002.

Prin cel de-al doilea motiv de apel, se arată că prima instanță reține greșit că prin inserarea în cuprinsul textului convocării a referirilor la actele normative menționate publicate în M. Of., au fost acoperite toate elementele la care face referire art. 117 din Legea nr. 31/1990, deși singurele excepții de la dreptul comun prevăzute de O.U.G. nr. 8/2003 privesc termenul de convocare și deținere a adunărilor generale, care hotărăsc conversia creanțelor în acțiuni și majorarea capitalului social.

În cel de-al treilea motiv de apel, apelanta reclamantă susține că prima instanță a reținut greșit că, prin O.U.G. nr. 8/2003, ar fi fost

înlăturat inclusiv dreptul de preferință al acționarilor la subscrierea noilor acțiuni, în realitate art. 14 alin. (9) din O.U.G. nr. 8/2003, identificând doar un mod temeinic pentru care adunarea generală poate să ridice acționarilor dreptul de subscriere al noilor acțiuni.

Prin ultima critică, se susține că prima instanță greșește fundamental, însușindu-și punctul de vedere al intimitei, potrivit căruia, în situația în care reclamanta se consideră prejudiciată în calitatea sa de acționar, prin modificarea actului constitutiv al societății, este îndreptățită să formuleze opoziție, în baza art. 61-62 din Legea nr. 31/1990, făcând confuzie între acțiunea în anulare a hotărârii adunării generale, ca instrument pus la îndemâna acționarilor societății, și opoziția aflată la îndemâna terților prejudiciați. Având calitatea de acționar al intimitei, susține apelanta, nu putea exercita decât acțiunea în anulare reglementată de art. 131 din Legea nr. 31/1990.

Pentru aceste motive, solicită admiterea apelului, schimbarea în tot a hotărârii primei instanțe, admiterea cererii de chemare în judecată și anularea hotărârilor adunării generale extraordinare a acționarilor SC U.S.G. SA din 13 noiembrie 2003.

Prin decizia nr. 175/ A-C din 4 iunie 2004, Curtea de Apel Pitești, Secția comercială și de contencios administrativ, respinge ca nefondat apelul declarat de reclamanta B.I.L. București, cu sediul în București, împotriva sentinței nr. 349/ C din 25 martie 2004, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și de contencios administrativ, intimată fiind SC U.S.G. SA cu sediul în Vâlcea.

Împotriva acestei ultime hotărâri, a declarat recurs reclamanta B.I.L. București în termen legal, motivat și timbrat, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, susținând, în esență că instanța de apel a reținut, în mod greșit, că dispozițiile O.U.G. nr. 8/2003 ar fi derogatorii de la dreptul comun, „în ce privește data de referință, care, în această situație este stabilită de lege” și că „prin inserarea în cuprinsul textului convocării a referirilor la actele normative menționate, care au fost publicate în M. Of., au fost acoperite toate elementele la care face referire art. 117 din Legea nr. 31/1990”.

De asemenea, recurenta, în al doilea motiv de recurs, critică decizia atacată și sub aspectul că instanța de apel a reținut în mod greșit că prin art. 14 din O.U.G. 8/2003 ar fi fost înlăturat inclusiv dreptul de preferință al acționarilor la subscrierea noilor acțiuni, astfel că A.G.A. a intimitei nu putea aprecia asupra acestui aspect.

În consecință, recurenta, în temeiul art. 304 pct. 9 C. proc. civ., solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat și motivat în